

РЕШЕНИЕ

№ 942

гр. Добрич, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Снежина Ив. Д.а
като разгледа докладваното от Сузана Ем. Полизоева Гражданско дело № 20233230101764 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „Задължителен универсален пенсионен фонд Алианц България”, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****” ***, учреден и управляван от „Пенсионно осигурително дружество Алианц България” АД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****“ ***, представлявано заедно от всеки двама от изп.директори В. Р. Р., Ц. С. И., А. Б. А., П. Д. П. и Й. К., представлявани от адв. И. В. М., Добричка адвокатска колегия, в качеството на представител по пълномощие против **А. С. М., с ЕГН *******, действаща чрез **настоятник и син И. Д. Ж., с ЕГН ******* и двамата с настоящ адрес ***, ****“ ***, ***, *** и е с правно основание чл.40З, ал.1, пр.3 от ГПК, вр. с чл.45 ЗЗД и чл.86 , ал.1 ЗЗД.

Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди **А. С. М., с ЕГН *******, действаща чрез **настоятник и син И. Д. Ж. с ЕГН ******* и двамата с настоящ адрес ***, ****“ ***, ***, *** да заплати на „Задължителен универсален пенсионен фонд Алианц България”, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****” ***, учреден и управляван от „Пенсионно осигурително дружество Алианц България” АД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****“ ***,

представлявано заедно от всеки двама от изп.директори В. Р. Р., Ц. С. И., А. Б. А., П. Д. П. и Й. К., на основание чл.403, ал.1, пр.3, във вр. с чл.45 ЗЗД, сума в размер на 1 000.00(хиляда)лева, представляваща обезщетение за вреди под формата на пропуснати ползи от забавянето на изпълнението, *за периода* от 08.12.2022г. до 12.02.2023г настъпили в резултат на обезпечение на предявен иск по реда на чп.389 ГПК — „спиране на изпълнението ” по изп.д.№412 по описа за 2022г. на ЧСИ Д. И.а с *** на КЧСИ и район на действие ДОС, наложено с Определение №2803 от 28.11.2022г. по гр.д.№3328 по описа за 2022г. на ДРС, десети състав, което дело е прекратено с влязло в сила Определение №792 от 31.03.2023г. по гр.д.№3328/2022г. на ДРС, десети състав, *ведно със законна лихва* върху вземането, от предявяване на исковата молба в съда - 18.07.2023г. до окончателното му плащане, и на основание чл.403, ал.1, пр.3, във вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД, сума в размер на 70.64(седемдесет лева и шестдесет и четири стотинки), представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху неплатената сума, *за периода* от деня на спирането на изпълнителното дело - 08.12.2022г. до предявяване на исковата молба в съда -18.07.2023г..

Прави се искане за присъждане на сторените в настоящото производство, такси, разноски, включително и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

В законоустановения едномесечен срок от страна на ответника не е постъпил писмен отговор.

В съдебно заседание за ищецът не се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа иска.

Ответницата редовно призована не се явява. Представлява се от И. Д. Ж.-настойник и син.

В открито съдебно заседание след изясняване на фактическата страна на спора по реда на чл.143 от ГПК, страните бяха напътени към спогодба или друг способ за доброволно разрешаване на спора, като в следващото открито съдебно заседание представителя на ответника – И. Ж.-настойник и син - заяви, че на 04.12.2023г. е превел по сметка на ищцовата страна сумата от 1 000 лева, която представлява претенцията на ищцовото дружество към ответницата А. С. М.. Също така изрично заяви, че по този начин заявява, че тези пари са дължими. Процесуалният представител на ищцовото дружество

адв.М. изрично потвърди заявеното от настойника и син на ответницата - И. Ж..

Предвид признанието на иска от страна на настойника и син на ответницата, процесуалният представител на ищеца е извел искане за постановяване на решение при признание на иска, като прави изрично искане, да се осъди ответника да заплати на ищцовото дружество сумата от 70,64 лева представляващи законна лихва върху главницата от 1000 лева, както и 1 200 лева заплатено адвокатско възнаграждение, като по този начин ще може да се поиска освобождаване на гаранцията от 673 лева, с което ще се удовлетвори част от претендираното задължение по делото, в общ размер на 1 270,64 лева. Представя списък с разноси, на който настойникът Ж. не възрази.

Разпоредбата на чл.237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да поиска постановяването на решение при признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иска.

В конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл.237, ал.1 от ГПК.

Направено е изрично признание от ответника, чрез настойника и син на предявения иск.

Спазени са и изискванията на чл.237, ал.3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда.

С оглед направеното признание на иска и изявлението на процесуалния представител на ищцовото дружество съдът, намира предявената претенция за сумата в размер на 1 000.00(хиляда)лева, представляваща обезщетение за вреди под формата на пропуснати ползи от забавянето на изпълнението, *за периода* от 08.12.2022г. до 12.02.2023г. настъпили в резултат на обезпечение на предявен иск по реда на чп.389 ГПК — „спиране на изпълнението ” по изп.д.№412 по описа за 2022г. на ЧСИ Д. И.а с *** на КЧСИ и район на действие ДОС, наложено с Определение №2803 от 28.11.2022г. по гр.д.№3328 по описа за 2022г. на ДРС, десети състав, което дело е прекратено с влязло в сила Определение №792 от 31.03.2023г. по гр.д.№3328/2022г. на ДРС, десети състав, за изплатена, поради което е и недължима. Относно претенцията на

основание чл.403, ал.1, пр.3, във вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД, за сума в размер **на 70.64 (седемдесет лева и шестдесет и четири стотинки)**, представляваща обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху изплатената главница от 1000 лева, *за периода* от деня на спирането на изпълнителното дело - 08.12.2022г. до предявяване на исковата молба в съда - 18.07.2023г., за основателна и доказана, поради което и следва да бъде уважена.

Ето защо, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл.237, ал.2 ГПК **не е необходимо да излага мотиви за това.**

С оглед стореното искане от ищцовата страна по реда на чл.78, ал.1 от ГПК за присъждане на разноси, в размер на 1 200 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съдът, счита че следва да уважи само до размера на доказаното и претендирано плащане, а именно: до размера на 1 200 лева, а не до установените от съдат, като преведени такива 1 300 лева, които са доказани като платени с разпечатки за сторени транзакции от 10.07.2023г. - 1200 лева - адв. възнаграждение и на 06.07.2023г.-държавна такса, именно с оглед ищцовата претенцията от 1 200 лева. За разликата от 100 лева до установената сума от 1 300 лева съдът, не дължи произнасяне, поради липса на претенция в тази насока.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. С. М., с ЕГН *****, *действаща чрез настойник и син* И. Д. Ж., с ЕГН ***** и двамата с настоящ адрес ***, *****, ***, *** **да заплати** на „Задължителен универсален пенсионен фонд Алианц България”, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****” ***, *учреден и управляван от* „Пенсионно осигурително дружество Алианц България” АД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****” ***, представлявано заедно от всеки двама от изп.директори В. Р. Р., Ц. С. И., А. Б. А., П. Д. П. и Й. К., на основание чл.403, ал.1, пр.3, във вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД, **сума в размер на 70.64 (седемдесет лева и шестдесет и четири стотинки)**, представляваща *обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху неплатената сума*, за периода

от деня на спирането на изпълнителното дело - 08.12.2022г. до предявяване на исковата молба в съда -18.07.2023г..

ОСЪЖДА А. С. М., с ЕГН *****, *действаща чрез настойник и син* И. Д. Ж., с ЕГН ***** и двамата с настоящ адрес ***, *****, ***, *** да заплати на „Задължителен универсален пенсионен фонд Алианц България”, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****” ***, *учреден и управляван от* „Пенсионно осигурително дружество Алианц България” АД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр.***, район ***, ул.“****” ***, представлявано заедно от всеки двама от изп.директори В. Р. Р., Ц. С. И., А. Б. А., П. Д. П. и Й. К., на основание чл. 78, ал.1 ГПК сума в размер на **1 200 /хиляда и двеста/ лева** - адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд *** в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____